

[Boligministeren.]

og andre unge med særlige behov for en sådan leje. Udvalget har derfor også fremlagt en række modeller til, hvorledes man kunne tænke sig en værelsessikring, der enten på individuel basis eller som et tilskud til boligen kunne nedbringe lejen til et passende niveau. Regeringen har endnu ikke taget stilling til disse forslag, som indebærer en række administrative og økonomiske problemer, som endnu ikke har kunnet afklares. Således har navnlig de kommunale repræsentanter i ungdomsboligudvalget fremsat væsentlige forbehold over for et system af den art, som skulle administreres og delvis finansieres af kommunerne på samme måde som boligsikringen.

Jeg mener, at man, førend der kan tages stilling til gennemførelsen af sådanne bestemmelser, der tager sigte på nedbringelse af lejen, må have nærmere klarhed over problemets omfang og herunder omfanget af det fremtidige byggeri. Også forholdet til de eksisterende enkeltværelser, der findes i det almennyttige byggeri, og som er åbne for alle, må tages i betragtning. Endelig mener jeg ikke, at sådanne ordninger bør gennemføres, uden at det overvejes, hvorvidt også de bestående kollegier skal inddrages heri.

På den anden side må det erkendes, at en leje på 525-550 kr. månedlig nok ligger i overkanten af, hvad de unge, som værelserne skal lejes af, i almindelighed vil kunne betale.

Der foreslås derfor en ordning, hvorefter boligministeriet får bemyndigelse til at yde statstilskud til uddannelsessøgende, der bebor enkeltværelser i det almennyttige byggeri og i fremtidigt kollegiebyggeri. Dette svarer for det almennyttige byggeris vedkommende i princippet til den gældende lovs bestemmelse, som blev indført i 1971, men som ikke er blevet udnyttet.

Lovforslagets bestemmelse forudsættes anvendt til gennemførelse af midlertidige ordninger i en overgangsperiode, hvorved der vil kunne opnås den nødvendige tid til overvejelse af et mere permanent system for værelsessikring, som formentlig må ses i sammenhæng med boligsikringen i almindelighed.

Med et årligt tilskud på ca. 1.000 kr. pr. værelse vil lejen kunne nedbringes til samme niveau som den gennemsnitlige kollegieleje, dvs. omkring 450 kr. månedlig pr. værelse.

Regeringen mener ikke, at der til værelsesbyggeri med lovforslagets finansiering kan ydes

samlede offentlige bevillinger — kommunale og statslige — som overstiger det niveau, der er regnet med i finanslovsforslaget for 1977-78 og i budgetoverslagene for de følgende år. Derfor må midlerne til en fremtidig værelsessikring hentes inden for disse bevillingsrammer. Dette vil medføre en nedsættelse af det antal værelser, det ellers ville være muligt at opføre. Også den akkumulerede rentesikring vil — navnlig over en længere årrække — beslaglægge en meget væsentlig del af bevillingen. Dette medvirker til en yderligere udhuling af værelsesrammen. På den anden side må det nok erkendes, at allerede omfanget — og beliggenheden, som er meget afgørende for de unges boligvalg — af fremtidigt almennyttigt boligbyggeri i sig selv vil sætte visse grænser for, hvor mange værelser det vil være muligt at tilvejebringe — i hvert fald de første år. Disse spørgsmål drøfter jeg gerne nærmere under folketingsbehandlingen.

Regeringen er naturligvis klar over, at man ikke uden at indføre andre ordninger kan bringe de nuværende støtteforanstaltninger til kollegierne til ophør. Dette ville få meget uheldige følger for udlejningen af kollegierne. Jeg har derfor søgt — og fået finansudvalgets tilslutning til — også foreløbig i en overgangsperiode, indtil der er klarhed over de samlede husleje problemer i kollegierne og i det almennyttige byggeri — at forlænge de nugældende støtteordninger. I finanslovsforslaget for 1977-78 er da også regnet med en sådan fortsat støtte. Jeg håber også i denne forbindelse at kunne få kommunernes fortsatte hjælp i form af fritagelse for ejendomsskatter, men jeg er opmærksom på, at der i kommuner med mange meget store kollegier kan være problemer forbundet hermed.

Lovforslagets afsnit om ændrede regler for støtte til betaling af beboerindskud indeholder — foruden det allerede omtalte forslag om ret til beboerindskudslån i enkeltværelser i almennyttigt byggeri — forslag om gennemførelse af en pristalsregulering af indkomstgrænserne for betaling af lån til et beboerindskud. Forslaget svarer på dette punkt i det væsentlige til det forslag, der blev fremsat den 15. oktober 1976, og som bortfaldt ved folketingsvalget i februar i år. Forslaget må ses som en naturlig konsekvens af den ændring af boligsikringsloven, der blev gennemført i juni sidste år, hvorved der indførtes en dyrtidsregulering af boligsikringsydelseerne. Herved sikres mulighederne for be-